

og jeg tror, jeg kunde sige med Rette — at vi alle ere enige om, at der skulde være den fornødne Beskyttelse for den bestaaende Industri. Ved denne Undersøgelse, som altsaa skulde hvile paa en nøje Overvejelse af de foreliggende Omstændigheder for de Satsers Vedkommende, hvor man er uenig, maatte man saa søge at komme til et retfærdigt og billigt Resultat igennem et Skøn — anden Vej kan man ikke gaa. Men jeg har, som sagt, ikke der paa nogen Maade antydnet, at man skulde gaa til en Enighed ad en saa mekanisk Vej som den, der blev antydnet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. — Naar jeg stærkt har fremhævet min ovennævnte Udtalelse, var det blandt andet ogsaa, fordi jeg havde en Følelse af, at man fra enkelte Sider her oppe i Landstinget kunde være tilbøjelig til at tage sit Udgangspunkt under Forhandlingen andetsteds fra og navnlig fra Toldkommissionens Fleritals Forslag. Jeg kan ikke se andet, end at denne Frygt er bleven bekræftet under Forhandlingerne her. Der er ogsaa kommet et andet Moment frem, som jeg vel ogsaa ventede vilde komme frem, nemlig, at man vilde tage sit Udgangspunkt fra det bestaaende. Ogsaa i saa Henseende kan jeg henvise til en Udtalelse fra det 1ste ærede Medlem for 7de Kreds. Med Hensyn til dette sidste vil jeg kun sige dette, at naar man for Beskyttelsessatsernes Vedkommende vil lægge Vægt paa det bestaaende, maa man dog ikke glemme, hvor meget Forholdene have forandret sig, siden Beskyttelsessatserne sidst bleve fastsatte ved Lov. Hvis man her hos os havde Beskyttelsessatser, der vare udtrykte ved en Værditold, altsaa vare satte procentvis i Forhold til Varens Værdi, kunde jeg endda forstaa, at man vilde henvise til det bestaaende, skønt jeg ikke tror, det vilde være berettiget. Men naar Forholdet er det, at vi have en Vægttold, ogsaa paa Beskyttelsessatsernes Omraade, og det maa erkendes, at denne Vægttold i sin Tid er kommen frem igennem en Værdiberegning, og det tillige maa erkendes, at Værdien har forandret sig siden den Tid, at de øvrige Omstændigheder og Forhold, som ligeledes maatte tages i Betragtning, have forandret sig — jeg vil føje til — at der er kommet ny Momenter til, idet navnlig Arbejdslønnen i Forhold til Beskyttelsen er traadt saa stærkt i Forgrunden, som den med Rette maa træde frem — saa, siger jeg, forstaar jeg ikke, at man paa Beskyttelsessatserne vil stille sig saaledes, at man siger: Vi have denne Beskyttelse ifølge Lov, og der

blive vi staaende, med mindre vi tvinges bort derfra. Det tror jeg ikke er berettiget. Men det, som jeg i det hele taget har villet opnaa i det høje Ting ved mine Udtalelser, var en Forhandling og en frugtbar Forhandling. Kunne vi komme dertil, har jeg naaet, hvad jeg vilde. Kunne vi komme til et Resultat, skulde det glæde mig i høj Grad, men skulde det briste til sidst, saa at vi virkelig ikke fik noget Resultat frem, havde jeg i alle Tilfælde naaet det, at Sagen havde faaet en saadan Behandling, som den efter min Mening bør have.

H. C. Hansen: Da denne første Behandling har strakt sig over saa langt et Tidsrum, skal jeg kun tillade mig et Par korte Bemærkninger. Jeg kan saa meget lettere indskrænke mig dertil, som jeg under tidligere Behandlinger af Toldsagen her i Landstinget hver Gang har haft Lejlighed til at udtale mig; og desuden falder min Opfattelse i alt væsentligt sammen med de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen). Ligesom dette ærede Medlem mener ogsaa jeg, at det, der først og fremmest er nødvendigt for os i økonomisk Henseende, er saa vidt muligt paa Toldlovgivningens Omraade at føre vore Hovederhverv, særlig Landbruget, fremad; vi maa ligestille Landbrugets Erhvervsvilkaar med Samfundets øvrige Næringsveje. Ligesom det ærede Medlem finder ogsaa jeg, at det her foreliggende Forslag ikke i nogen synderlig Grad fører os frem mod dette Maal. Det overraskede mig lidt, at dette Krav, Kravet om Ligestilling for Landbruget med Landets øvrige Næringsveje, ikke har været synderlig fremme i Toldkommissionen, saa vidt man kan se; men det overraskede mig i endnu højere Grad, at dette Krav kun kom frem med nogen synderlig Styrke fra et enkelt Medlem af det andet Ting, nemlig det ærede Medlem for Odderkredsen (Leth-Espensen). Jeg tror, at det ikke var saa ganske ubeføjet, at den nævnte ærede Folketingsmand kritiserede Toldkommissionens Resultater omtrent saaledes: Man har i Toldkommissionen først opgivet Landbointeresserne til Fordel for Principperne, og dernæst har man opgivet Principperne til Fordel for Enigheden. Da denne Udtalelse fremkom, fik jeg straks Indtrykket af, at den vistnok ikke var saa ganske ubeføjet, men denne min Opfattelse er yderligere bleven styrket under Forhandlingerne her i dette Ting, og i særlig Grad er den bleven styrket ved en